

GREIGHTON MINE, ONT. CAN.

Nyt kirjoitan ensikerran omaa lehtemme täältä. Olsi paljon kirjoittamisen aihetta, mutta en voi tuoda kaikkea kyllin hyvin esille.

Tämä paikka on jälellä monesta pienemmästä seudusta. Täällä vallitsevasti olemme niinkuin kaikkialla muuallakin kapitalismin kahleissa. Työmiehli on vähennetty työstä ja toiset tekevät puolta aikaa. Vaan työlliset eivät huomaakaan aukoa silmiään, eivätkä järjesty vastaanottamaan sitä aikaa, joka vaatii meiltä luokkatietoisuutta ja rajatonta uhrautuvaisuutta. Nyt ei ihmisten enää pitäisi olla niin typerä, että menevät ristissä käsin nälkäkuolemaan. Mitkään seikat eivät näytä tekevän kylliksi voimakasta agitatoria keskuudessamme, sillä nykyään ovat osaston kokoukset vain pienten persoonallisten pyyteiden esilleluomista varten, eikä suurten kysymysten keskustelullisuutta. Osaston jäsenet ovat jättäneet syrjään osaston kokouksensa käynnin ja sen tilalle valmistelevat yllätyksekkäitä.

Jos ne edes olisivat toverillisuuden näytteitä, mutta ne enimmäkseen ovat vain pikkumaisuuden tekijöitä. Mutta eikö me raatajatoveritaret tehdi aseloissa muutoksia. Meillä kaikilla on lapsia ja he ovat meidän ajatuksiemme esineitä. Sanotaan, että tulevaisuus on lasten! Mutta miten he oppivat itseään puolustamaan, kun koulussa aina opetetaan, tee työtä ja kärsi, toisessa mallissa palkka maksetaan. Pitäisi uhrata enempi aikaa lastemme opettamiseen ja yksissä neuvotella, miten parhaiden voimien heidän edukseen toimia ja opettaa heistä luokkatietoisia taistelijoita.

Perustakaamme osastossamme ompeluseura, siellä tekisimme työtä osaston aineellisten varojen kartuttamiseksi. Samalla keskusteltaisi kalliista asioista, jotka kehittäisivät meitä henkisesti. — Helmi Kolari.

BERKELEY, CALIF.

Tuntuu, kuin minun "roletaarit" käsitteeni olisivat saaneet aikamoisen korvapuustin, muistelllessani osastomme viime kokouksen menoa ja siellä tehtyjä päätöksiä. Yksi niistä, että agitatorikomiteaa ei enää tarvita... yhtävähän kuin luottokursseillekaan tarvittiin ketään lähtetä... Mitä tämä tahtoo sanoa? Tahtooko se sanoa, että emme välittä suuresti koko agitatorioitioyöstä, vai onko se agitatorioitioyöstä nyt sitten niin valmista, että sen saa asettaa kirjallisuuskomitean hyllylle? —

Onhan nyt tavallaan kriittilliset ajat, mitä puolueasioihin tulee. Jäseniä tulisi olla tietoisia ja vastuunalaisia siitä, mihin suuntaan sitä poliittista laivastamme nyt ruvetaan ohjaamaan, kun hyvin luultavaa on että joudumme purjehtimaan pois samoilta vesillä. Onhan nyt parhaallaan tärkeitä kysymyksiä äänestettävää; ja jokaisen tulisi itsekohtaisesti tietää, mitä hän äänestää, vaan onko asia niin? Tarvitseisi olla ainakin sen verran selvillä, että ei äänestäisi tarvitseisi kurkkia, että mihin se toinen gen ristin merkin piirtää, että osaa tehdä samoin. Järjestöimme kantaa koskevat äänestykset, eivät ole vaan sivumennen harkitsematta äänestettävä, sillä näiden äänestysten kautta tulee järjestön jäsenistön ilmaista ehdoton kantansa puoluekysymyksiin nähden. Näiden äänestysten tulokset tulevat olemaan pohjana miten tulevaisuudessa alamme toimimaan. Vaan "afka tavarann kaupitsee", sanoo laukuryssä ja samana sanon minäkin. Kun toimintaa koskevat asiat tulevat niin tärkeiksi, että ei päästä niiden ylitse astumaan, niin tottapa sitten on aikaa ja energiaa, niihin paremmin syvennyä.

"Mis' aukee Pohjolan metsien vyö, revon tulen salamet taivaalle lyö.

Työ ankara helmon on hulma pään, mi' uhmaa viimoja talvi sään." J. n. e.

Niin laulavat Pohjolan tukkipojat näytelmässä "Erämaan Ritarit", joka tullaan esittämään Berkeleyyn näytelmäseuran puolesta, helmik. 20 p. Jos mikäkin näytelmä on puoleensa vetävä ja kateomisen arvoisen, niin edellämäinnittu sitä on. Sitä kuvataan perä Pohjolan asukkaiden reipasta luonnetta, kuinka he uhmaton antautuvat alttiiksi lukemattomille vaaroille, taistelllessaan Pohjolan karu luontoa, sen jäistä talven tuulla vastaan, kaikki vaan sentähden, että saisivat elää vapaina. Vapaus on heille kaikki kaikessa. Kappaleessa esintyy koomillisuus ja drakedia avvan toinen toisensa kantapäillä, joten kukaan ei ehdi pitkästyä. Ja siinä ilmenevä romantikka, ei ole mitään imelää salonkikiemallua, vaan tervettä vaaroja uhmaavaa rakkautta, jommoista voi reippailta luonnollisilla odottaakin. Ja siinä samalla ilmenevät tukkipojain elämän kuvaus lauluneen ja vitseineen, tekee kappaleen, hyvin meikäläiseen menäväksi. Ja kappaleen osille on koetettu saada maan parhaat, joten jo edeltäpäin uskallan sanoa, että tästä näytännöllästä tulee todellakin muodostumaan suuremoinen.

Suomen punikkiorpoja auttamaan! Osastomme päätti toimia suuret ilatmat, Suomen punikki-orpojen avustamiseksi helmik. 27 p. Iltamasta ajetaan valmistaa kaikki puolin tarkoitustaan vastaava. Erityisellä huolella on käyty valmistamaan ohjelmaa sitä varten. Siellä tulee olemaan näytelmäkappale, ja kuvaelma, sekä paljon muuta arvokasta ohjelmaa, josta toiste pakisee.

Osaston sunnuntai-iltojen yhteyteen on päätetty perustaa Nuorisoliitto, johon kaikilla kasvavilla tytöillä ja pojilla on tilaisuus yhtyä. Siellä tulee olemaan paljon sellaista, joka vetää puoleensa ja on samalla opettavaisia. Tulkaapa tytöt ja pojat joukolla sunnuntai-iltoihin tästä asiasta, että liitto saadaan sellaiseksi, että se vastaa tarkoituksensa. Kun toimittu nuorisoliitossa, niin ei aikane mene hukkaan. — Hilja .....o.

CHISHOLM, MINN.

Jospa piirtää pirahuttai jonkun sanan, koska ei ole mitään näkyneet pitkiin aikoihin, ei sitte kuin viimeksi kirjoitin.

"Tee työtä toi taistele" näyttää kadottaneen merkityksensä täälläkin, sillä joitakin kaivoja on lakkautettu, joistakin vähennetty miehiä; ja täällä olevassa Oliver Iron trustin Chester nimisessä kaivannossa on toimitettu myös erikoinen apuharvennus. Naimisissa olevia miehiäkin on erotettu töistä. Samoin useissa kaivoksissa on laskettu 15 pros. palkkoja. Elintarpeiden hinnat eivät ainakaan vielä ole suuresti alentuneet.

Osastotoiminta täällä on koko viikasta. Huonepula vain on vastuksena. On se ikävää, että työlliset eivät saa toimia itseään varten rakentamisessa huoneissa, vaan joutuvat ne, kuten mahtava Kansankoti täällä, joidenkin yksilöiden runnattavaksi.

Osasto toimi ilmatat 28 p. tammi. Suomen "punikki"-orpojen hyväksi Sartory Hall'issa. Ihmiset näyttivät käsitävän asian tärkein tarkoituksen. Kukkia myytiin yli 130 dollarin edestä, josta kiitos yleisölle.

Eräs täkäläinen salaviinuri, Erickson niminen, joutui kiinni "viimeisen kerran". Hän oli nimittäin hakeutunut viinalootia, "canadalaista" ja eräässä Minota nimisessä kaupungissa joutui utelias poliisi kurkistamaan mainitun herran autoon, josta syntyi revolveritaistelu, sillä seurauksella, että poliisi kuoli ensin ja mainittu Erickson on nyt myös kuollut. Ericksonia vastaan oli syytös ensiluokan murhasta, mutta kuolema tuli väliin,

murhasyytös oli nimittäin sen poliisin kuoleman johdosta.

Mutta ei huolita surra, ei tämä kaupunki jäänyt siiti viinapetteritilla, sillä täällä sitä runnaa salakapuskat ja kämpliuolat täydellä höyryllä. Jo olisi aika ruveta näkemään miestenkin mitä turmiota tuollaiset luolat saattavat matkaan, sillä ne rahat, joilla kämpliuolien ja viinaluolien isännät komeilevat, olisivat jokaisen työlläisen perheessä aivan tarkasti tarpeen ruokien ja vaatteiden oston, y. m. Toiste liää. — E. H.

WOODLAND, WASH.

Minäkin ensikertalaisena kirjoitan Toveritareen.

Jouluna oli illanvietto haalilla ja lapsilla oli kauniita ohjelmaa. Oli laulua, soittoa, runo ja kertomus ym., vaan eipä ollut aikaisilta yhtään ohjelma-numeroa, lukuunottamatta toverin puhetta. Siinä onkin kaikki, mitä on toimittu syyskuusta tähän mennessä. En ole kuullut naistenkaan puhuvan mitään naistenpäivän vietosta. Näyttää siltä, että täällä ollaan jo aivan valmiita, että ei tarvitse enää keskuudessamme tehdä kasvatus- ja valistustyötä. Se on aivan kumma, kun aina vain tanosimme. Joikus täytyy pitää tansseja aineellisten varojen kartuttamiseksi, mutta pitäisi kuitenkin henkistämistä itseämme kehittää. Se juuri on ikävin asia, että henkinen kehitys jätetään kokonaan sivuasiaksi, etenkin tällaisena aikana, jolloin jokaisen pitäisi olla vointina mukaan luokkataisteluun mukana. Täälläkin on paljon kaavavaa nuorisoa, jotka jo käsitävät luokkataistelun merkityksen, jos me vain pitäisimme velvollisuutenaamme kertoa heille asioita, joita he eivät vielä itse täysin ymmärrä. Kehottaisimme heitä menemään työväen haalille iltoihin ja siellä voisimme vaihtaa mielipiteitä, olla itse kukin oppilais ja opettajia. Näin ollen nuoriso oppisi tekemään työtä työväenluokan työvainiolla, sillä meiltä vanhoilta se luonnollain pakosta jolloinkin jää kesken.

Kuulkaa naiset! Eikö nyt olisi jo aika herättää se meidän nukunut ompeluseura ja hommattaisi edes jotakin niistä tilkuista, joita te minun valitteite keräämään kesäkiireellä ympärillä kyllä ompeluseuran hyväksi. Pitäisi nyt katsoa, kuinka iso tikki niistä tulisi.

Mrs. Niskanen on heikkona sairana. Lääkäri on sanonut hänen tautinsa parantumattomaksi. Jos olisi joku nainen, joka haluaisi tulla palkkaa vastaan hoitamaan Niskanen tautta, olisi varsin tervetullut.

Näitä piireli, Ensikertalainen.

PENNELVILLE, N. Y.

Äskettäin perustetun suomalaisen kehitysseuran työkokoukset pidetään aina kuun ensimmäisenä sunnuntaina klo 1 päivällä, edellisen kokouksen määräämässä paikassa.

Ne joulujuhlat vietettiin täkäläisellä koululla. Ohjelmaa oli runsaammin kuin osasi toivoakaan, sillä lapsetkin suorittivat huomattavan osan ohjelmaa, johon olivatkin hyvin innoistuneita.

Huvitoimikunta kiireellä hommailee illanviettoja, ettei aika tulisi kovin yksitoikkoiseksi.

Ilmat täällä ovat vaihtelevia ja lunta ei ole kuin nimeksi.

Hellen.

KAUNIITA PALMIKKOJA KAMPAUKSISTA

HELMI NELSON
1107 No. 12th St.,
Superior, Wisconsin

Lähetäkää hiuksenne tällä osoitteella; maksuun saa suorittaa jälkivaatimuksella. Hinnat \$1.00, \$2.00 ja \$3.00, riippuen siitä kuinka suuri palmikosta tulee.

LAPSITYÖN SYY JA SYIDEN SEURAUS

(Suomennos Life and Laborista.)

Tässä meidän maassamme, vapauden ja tasa-arvaisuuden maassa, rehoitti lapsityö ennen sotaa; sodan aikana lisääntyi lapsityö tavattoman suuressa mitassa, ja lapsityötä on yhäkin olemassa. Kysymys on yhäkin olemassa: mitä ajomme sen suhteen tähän? Ja miten tulemme sen tekemään? Sotaa lapsityötä vastaan on käyty tässä maassa monia vuosia. Onko taistelu sitä vastaan ollut tulokseton, onko se ollut kaikki turhaa?

Jokaisessa valtiossa maassamme on jonkinlainen lapsityölaki olemassa. Myöskin on olemassa kansallinen lapsityölaki. Ovatko siis lait tehottomia tai riittämättömiä ratkaisemaan lapsityökyymystä, vaiko vaan nämä tämän sortiset lait mitä meillä on?

Ilman epäilemistäkään, yleinen mielipide on lapsityötä vastaan; mutta emme voi sanoa, että ne, jotka eivät mitään parempaa halua, täydelleen käsitteävät lapsityön seuraukset, tai ne, jotka eivät ole avoimesti sitä vastustavalla kannalla. On joukko ihmisiä, joiden käsitys lapsityöstä, sen syistä ja seurauksista on niin vähäinen, että he luulevat sen riittävän kunhan vaan annetaan nykyajan mukainen käsky eli määräys voitonhiuoksille työmiehille, että: "Ei sinun pidä salliman lapsityötä", ja mahdollisesti tämä käsky kirjoitetaan lakikirjoihin.

Lakien laatiminen on tärkeää, mutta yhtä tärkeää on se miten me lakeja laadimme ja sitten on vielä enemmän tehtävää kuin lakien laatiminen. Lapsityökyymys vaatii ymmärrystä ja harkitsemista, yhtä hyvin kuin oikeuden tuntea ja hyviä tarkoituksia, sen ratkaisemiseksi. Se on moraalinen vastuunalaisuus, joka kehoittaa ei ainoastaan tietämään sitä, mutta myöskin ajattelemaan. Ajattelu, lausui William James, on moraalista toimintaa.

Lapsityön kokonaan poistaminen, eikä sen rajoittaminen — on lopun päimmämmä, ja sitä ei voida saavuttaa moraallisten ja lainlaadinnallisten käskyjen kautta. Sitä ei saavuteta toivomusten kautta eikä sattumien kautta. Kuinka päästä vapaaksi lapsityöstä, on problemii, joka vaatii huolellista ajattelua, siihen tulokseen johtavaa, että lapsityö on yhteiskunnallinen ilmiö, jolla on syyssä yhtä hyvin kuin seurauksensaakin.

Nykyiset lapsityölait, jotka niin suurella vaivalla on lakikirjoihin saatu, sallivat lapsityön. Ei kansallinen eikä valtioitten lapsityölait vastaa sitä vaatimusta, minkä ajatteleva mielipide pitää tarpeellisenä lasten suojelemiseksi riistännältä. Kansallinen lapsityölaki koskee ainoastaan sellaisia työoloja, missä v. 1919 väenlaskutalostat löysivät vaan viisitoista prosenttia lapsityölläisistä Amerikassa, ja sen asettama ikäraja on ainoastaan neljätoista vuotta.

Valtioitten lapsityölaissa, hyvin harvoissa tapauksissa on ikäraja korkeampi kuin neljätoista vuotta ja useissa tapauksissa se on alempi. Hyvin vähän on saatu aikaan lapsityön poistamiseksi katuammateista ja vuokrakasarmikotiloista ja tuskinpa yhtään mitään koti- ja maanviljelys-töistä. Kansallinen lapsityölaki ei pane mitään oppivaatimuksia palkkatyöhön otetuille lapsille. Useimmat valtioiden lait tekevät sellaiset vaatimukset, mutta ainoastaan puolessa tusinassa tapauksessa menee se niin pitkälle, että vaatii kansakoulua kahdeksannen luokan läpi. Kansallinen laki ei vaadi lääkäriin tarkastusta työhön pyrkiiltä lapsilta ja vaan seitsemässitoista valtiossa vaaditaan lapsityölläisiltä ruumiillinen terveys työhönpääsyn ehtona. Ei missään ole käytännössä mitään järjestelmällistä terveydenhoitoa lapsityölläisille